Gerçek

SAYI: 85 2 NİSAN 1979 FİYATI: 3,5 TL. HAFTALIK SİYASİ GAZETE

TSİP'e FAŞİST SALDIRI

● SALDIRGANLAR TEŞKİLATLANMA SEKRETERİ AYDOĞAN GEZER'İ YARALAYIP KAÇTILAR

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin bir kısım merkez bürolarının bulunduğu bina, 27 Mart 1979 günü saat 10.30 sıralarında, faşist bir grubun silâhlı saldırısına uğradı. Faşist saldırganlar, TSİP Merkez Yürütme Kurulu üyesi Aydoğan Gezer'i yaralayarak kaçtılar. Ameliyat edilen ve halen tedavi görmekte olan TSİP Teşkilâtlanma Sekreterinin sağlık durumunun iyiye gittiği bildirilmektedir.

Olay şöyle cereyan etmiştir: Sabah saat 10.30 sularında Parti'nin İstanbul Tepebaşı'ndaki binasına gelen saldırganlar kapının zilini çalmışlardır. Aynı anda, Parti bürolarının bulunduğu kata asansörle çıkmış olan Aydoğan Gezer, kapıda saldırganlarla karşılaşmıştır. Bunun üzerine saldırganlar silâhlarını çekerek Gezer'e yöneltmişlerdir. Ancak durumu kavrayan Aydoğan Gezer, hemen saldırganların üzerine atılmıştır. Bu arada saldırganların elinde bulunan silâhlardan biri patlamış ve Gezer'in karın boşluğuna isabet ederek ağır yaralanmasına yol açmıştır.

Saldırganlar, ayni anda açılan kapıdan içeri girerek, içerde bulunan Parti yöneticilerine saldırmışlardır. TSİP yöneticileriyle saldırganlar arasındaki kıyasıya boğuşma sırasında, ellerindeki silâh parçalanmış olan saldırganlar, açık kapıdan kaçmayı başarmışlardır.

Caddeye çıkan saldırganlar, daha önceden bir arkadaşlarının durdurup bekletmekte olduğu bir taksiye binerek olay yerinden uzaklaştılar.

Partili arkadaşları tarafından derhal İlkyardım Hastahanesine kaldırılan Aydoğan Gezer ameliyata alınmıştır. Karın boşluğuna giren kurşunun karaciğerini delip geçtiğini belirten doktorlar, ameliyatın başarılı olduğunu söylemişlerdir. Aydoğan Gezer'in sağlık durumunun iyiye gittiği belirtilmektedir.

TSİP Merkezinin açıklamalarına göre, saldırının Parti merkez yöneticilerine yönelik plânlı bir faşist hareket olduğu açıktır. Parti binasına gelen saldırganların amacının, içerde bulunan Parti yöneticilerine topluca saldırmak olduğu belirtilerek, geniş boyutlu bir katliama niyetlendikleri açıklanmıştır. Yine, TSİP tarafından yapılan açıklamaya göre, Gezer'in zamanında müdahalesi, saldırganların plânlarını bozmuş, paniğe kapılmalarına yol açmış, böylece saldırının büyük boyutlarda kayıp verdirmesini önlemiştir.

TSİP'e yapılan saldırı üzerine, Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyelerinden Yavuz Ünal, Osman Sakalsız, Gündüz Mutluay, Parti merkezine gelerek geçmiş olsun dileğinde bulunmuşlardır. TİP Genel Sekreteri Nihat Sargın ve TEP Genel Sekreteri Şaban Ormanlar da telefonla geçmiş olsun dileklerini iletmişlerdir. Bunun yanında DİSK, TÖB - DER, TMMOB, VP, SDP ile birlikte çeşitli demokratik kuruluşlar, sendika ve dernek şubeleri, gönderdikleri geçmiş olsun mesajlarıyla saldırıyı şiddetle kınamışlardır.

Başbakan'a Telgraf

TSİP Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz Başbakan'a şu telgrafı gönderdi.

«Silâhlı zorbalar bir kısım merkez bürolarımızın bulunduğu binayı basarak merkez yöneticisi arkadaşlarımızı tabancalarla taramak istemişler ve Başkanlık Kurulu üyemiz Aydoğan Gezer'i ağır yaralamışlardır. Faşist cinayet çetelerinin bir siyasal partinin merkezine güpegündüz plânlı saldırı düzenlemeleri, faşist terör ve tehlikenin ülkemizdeki tüm demokratik güçleri ne denli tehdit ettiğinin bir kanıtıdır. Faşistlerin demokrasi saflarına yönelttikleri diğer saldırılarla birlikte bu olay, sıkıyönetimin faşist zorbalığa çare olmadığının somut kanıtıdır. Siz dahil olmak üzere hükümet yetkilileri faşist terörün nereden kaynaklandığını defalarca açıklamışsınızdır. Bu cinayet şebekelerinin üzerine radikal bir şekilde gidilmedikçe demokrasiyi savunanların tümünün hayatlarının tehlikede olacağı açıktır. Demokrasiye yöneltilen tehdidin önlenmesinde «artık çok geç» denilmesine meydan vermemek için size hükümet olmanın sorumluluğunu bir kez daha hatırlatmak istiyoruz.

Saygılarımla,»

Kalkacak Ayağa

SEYYİT NEZİR

Yüreğindeki kan
Günde üç vardiya
Damarlarına ateş doldurur halkın
Oldu olası çatarak faşist namluya.

Günde üç vardiya
Grevci işçiye, çeltikte acıya
Merhaba, bir testi sudur
Yüreğinin gazeteye akıttığı ter.

Günde üç vardiya
Vurulmasın bir üye, öfke daralmasın
Ordadır, hıncı örerekten
Yüreğinin harcıyla Parti'ye.

Kanı diyor ki
Yetmedi yüreğini boşaltmaya hain
Kalkacak ayağa, çetin bir kavgayla selamlayacak
Hayatı, günde üç vardiya.

TSİP
Bu, Demokrasiyi Savunanlara Yöneltilmiş Bir Saldırıdır

Bu saldırı faşist cinayet çetelerinin Partimiz yöneticilerini katletmek amacıyla düzenledikleri kanlı bir baskındır. Basın, yayın, propaganda işlerimizin yürütüldüğü merkeze bir baskına kalkışan silâhlı zorbalar, Başkanlık Kurulu üyemiz Aydoğan Gezer'i tabancayla ağır şekilde yaralamışlardır. Söz konusu saldırı, faşist cinayet şebekelerinin özellikle son bir yıl boyunca demokratik güçlere yoğunlaştırdıkları terörün bir parçasıdır.

Saldırganlar benzeri olaylarda olduğu gibi ele geçmemişlerdir. Ama sosyalist bir partiye ve yöneticilerine kimlerin saldıracağı bellidir. Şimdiye değin pek çok ilericiyi, devrimciyi, sosyalisti hedef alıp katleden faşistler, Partimiz teşkilâtlarına ve üyelerine sürdürdükleri saldırıları Genel Merkez yöneticileri seviyesine vardırmışlardır.

Biz, faşist saldırı mihrakları kurutulmadıkça demokrasiyi savunanlara yöneltilen saldırıların önlenemeyeceğini defalarca belirttik. Üst kademe yöneticilerimize yöneltilen bu kanlı saldırı dediklerimizin doğruluğunu bir kez daha kanıtlamıştır. Üstelik Partimiz faşizme karşı kararlı mücadele yürüttüğü ve zorbalığın kaynaklarını devamlı açığa çıkardığı için Parti Merkez kademesine yönelen bu saldırıyı yadırgamıyoruz. Bu saldırı aynı zamanda, gerçek kimlikleri her geçen gün daha açığa çıkan faşistlerin demokrasi saflarına yönelttikleri bir saldırıdır. Ve kimin faşizmden çıkarı yoksa, kim demokrasiyi savunuyorsa, artık gün geçirmeden faşist zorbalığa karşı güç ve eylem birliğine yönelmelidir.

Öte yandan faşist terörün sıkıyönetimle önleneceğini sanan hükümet, sıkıyönetimin zorbalığa kâr etmediğini görmelidir. Terör olaylarının ardından devamlı MHP'liler ve ülkücüler çıkmaktadır. Böyleyken terör önlenemediğine göre, terörün kaynaklarını kurutmaktan başka çare olmadığı açıktır.»

Asgari Ücretler Yükseltilmeli

ASGARİ ÜCRETİN MİKTARINDA FAZLA DİRETİRSE SEN DE PİNOŞE'DEN BAHSET

Asgari Ücret Komisyonunun çalışmalarını sürdürdüğü şu sıralarda, başta DİSK olmak üzere, birçok sendika sesini yükseltmekte, önerilerde bulunmaktadır. İşçi sendikaları, asgari ücret uygulamasının başladığı 1963 yılından bu yana, ücretlerin hayat pahalılığına oranla çok az yükseldiğini belirtmektedirler. Asgari ücret tespitinde, fiyat artışına denk bir artışın getirilmesini istemektedirler.

Ancak son yıllarda fiyatların füze hızıyla yükseldiğini ve fiyat artışlarının sonunun gelmiyeceğini belirten işçi sendikları, «Eşelmobil» (oynak-merdiven) sisteminin uygulanmasını savunmaktadırlar. Bu sisteme göre ücretler, fiyatların yükselişine paralel olarak sık sık ayarlanabilmektedir. Bunun yanında, bir işçinin bakmakla yükümlü olduğu kimseler hesaba katılmadan, yalnızca kendisini geçindirecek kadar asgari ücret verilmesinin yanlışlığı belirtilmekte; asgari ücretlerin tespitinde, en az beş kişinin geçimini sağlayacak bir ücret belirlemesine gidilmesi istenmektedir.

Öte yandan işverenler, bu iki talebe de karşı çıkmakta, eski uygulamanın sürdürülmesini istemektedirler. Bu da, asgari ücretler konusunda, işçi ve işveren önerilerinin uzlaşmaz bir nitelik kazanmasına yol açmaktadır. İşverenler, «daha çok kâr» güdüsüyle, gerçek geçim şartlarıyla bağdaşmayan önerilerde bulunmaktadırlar.

Mevcut hayat şartlarında iki oda bir evin kirası için 248 saat çalışmak gerektiği göz önünde tutulursa, bir işçi ailesinin bütün bir ay boyunca hiçbir şey yemediği takdirde bu kirayı ödeyebileceği gerçeği ortaya çıkar. 1963'ten bu yana ücretler 6 kez büyürken, giderlerin ortalama 15-20 kat büyüdüğü gözlenmektedir. Günlük yevmiyesi ile «200 gram peynir, 200 gram zeytin, 2 ekmek ve 250 gram kıyma» alan ve asgari ücretle çalışan bir işçinin, başka giderler için cebinde tek kuruşu kalmamaktadır. Bu durumda, beş kişilik bir ailenin geçimi için asgari ücretin en az 9000 lira olması gerektiğini savunan bazı sendikacıların bu önerisi dahi, işçilerin 1963'teki alım gücü düzeyine yükselmelerini sağlıyamamaktadır.

Asgari ücret tespit komisyonunun son çalışmalarını yaptığı şu günlerde, işçiler, kendi önerileriyle işverenlerin ısrarları arasında, sosyal demokrat hükümetin nasıl bir ortalama (?!) yapacağını merakla bekliyorlar.

gerçek durum
SOSYALİSTLER YILDIRILAMAZ

Geçtiğimiz hafta faşist saldırganlığa yeni bir halka eklendi. Demokrasi güçlerini yoğun bir saldırı altında tutmaya çalışan faşist hareket demokrasi mücadelesinin en tutarlı militanları olan sosyalistlere yönelttiği canice eylemlerini Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne çevirdi.

Faşistler iktidara tırmanmak için geniş bir plân uyguluyorlar. Kamuoyunda kendilerini sıkıyönetim de dahil olmak üzere hiçbir gücün durduramayacağı inancını yaymak istiyorlar. Zaten ekonomik sıkıntılar içinde kıvranan halkı cinayet ve terörle bezdirip otoriter bir rejim aramaya sevketmek istiyorlar.

Faşistlerin bu amaçlarının önünde sosyal demokrat CHP hükümeti ciddi bir engel değil. Çünkü o ne faşizmin kaynaklarına inme cesaretini kendinde bulabiliyor, ne de faşizmi emekçi halka teşhir etmeye niyeti var. Oysa sosyalistler tüm güçleriyle faşizmi, sermayenin bu kanlı diktatörlüğünü emekçi kitlelere gösteriyor, teşhir ediyor. Faşizm tehlikesinin bertaraf etmenin tek yolunun tüm demokrasiden yana güçlerin birliğinin sağlanmasından geçtiğini anlatıyorlar. Onlar bunun da yetmeyeceğini faşizm tehdidinin ortadan kaldırılmasının onun dayandığı sınıfsal temelin yani tekelciliğin ortadan kaldırılması gerektiğini kitlelere gösteriyorlar.

İşte bu yüzden faşistler önce işçi sınıfı sosyalistlerini bertaraf etmek, etkisiz hale getirmek istiyorlar. Faşistlerin Türkiye Sosyalist İşçi Partisini kendilerine hedef seçmelerinin nedeni de bu.

Ama büyük bir yanılgı içindeler. Çünkü sosyalistler sömürünün baskıların ortadan kalktığı bir kardeşlik toplumu kurmak için yola çıkmış bulunuyorlar. Bu mücadelenin ne kadar zor ve kahırlı olduğunun bilincindeler. Ve her türlü mücadeleye kendilerini hazırlamış durumdalar. Faşizmin geriletilmesi sosyalistlerin nihai amaçları yolunda sadece başarılması gereken bir adım. İş orada bitmiyor. İşçi sınıfı kendisiyle birlikte tüm insanlığın kurtuluşu için çalışıyor. Ve onun bu amacının önünde hiçbir gücün duramayacağına tarih defalarca tanıklık etti.

● YAPILAN ZAMLARI YETERSİZ BULAN ESNAFLAR DİRENİŞ KARARI ALDILAR

Şoförlerin ve Esnafların Direnişi Emekçilere Karşıdır

Türkiye Şoförler ve Otomobilciler Derneği'nin ve Esnaf Dernekleri Federasyonu'nun aldıkları 4 günlük direniş kararı, esnafların zamlardan şikâyetçi olmalarından değil, zam furyasından daha fazla pay almak içindir. Bu yüzden bu karar gericidir ve emekçilere karşıdır.

Küçük zamları yapan ve bundan kazanç sağlayan tekelci sermayedir, büyük para babalarıdır. Zamların faturasını ise işçiler ve emekçiler ödemektedirler. Patronlarla emekçiler arasındaki bu çıkar çatışmasında şoförlerin ve esnafların yeri, emekçilerin safları olması gerekirken, onlar, kendilerine daha çok pay istemekle, emekçilerin sırtına yeni yükler yüklenmesini savunmaktadırlar.

Aslında, esnaflar ve taşıyıcılar, patronlarla işbirliği halinde olan bir kısım dernek yöneticilerinin istismarına hedef oluyorlar. Şoförler Derneği başkanı Hüsamettin Tiyanşan, patronlarla çok sıkı işbirliği olan ve onlardan çıkar sağlayan birisidir. AP'nin ve gericilerin esnaf derneklerinin başında bulunan işbirlikçileri, esnaf kitlesinin çıkarlarını ve asıl mücadele etmesi gereken hedefi saptırmak amacıyla direniş kışkırtıcılığı yapmaktadırlar. Esnafların taleplerinden patronlar hiç rahatsız olmuyorlar.

Bunun nedeni açıktır. Çünkü esnaflar, sattıkları mallara yeni zamlar yapılmasını ve bunun emekçilere yüklenmesini istiyorlar. Bu haklı bir istek olamaz. Patronların cebinden çıkan hiç bir şey olmayacağı için esnafların direnişini kışkırtmaları, yeni zam hedefinin emekçilerin gelirlerine yükleneceğini göstermektedir.

Kaldı ki, tekelcilerin çıkarları için yapılan son zamlar, esnafların sattıkları mallara ve gördükleri hizmetleriyle fazlasıyla yansımıştır. Yani, esnaflar son zamlardan, doğrudan doğruya her hangi bir zarar görmemişlerdir. Tam tersine, nisbeten kârlı çıktıkları, esas zamların çok daha fazlasının tüketim mallarına yansıtıldığı söylenebilir. Buna rağmen esnafların kimden ne istiyeceklerini bilmemeleri, gericilerin ve patronların istismarına kapı aralamaktadır.

Çıkarları bakımından, bütünüyle patronların karşısında ve emekçilerin yanında olması gereken büyük esnaf kitlesinin içinde bulunduğu geri bilinç düzeyini ve küçük mülkiyete olan tutkusunu istismar eden gerici tekel çıkarları bugün esnafları emekçilere karşı kışkırtmayı başarıyorsa, esnaf örgütlerindeki gerici yöneticilerin aracılığıyla bunu başarmaktadır.

Esnafların gerçek çıkarlarının emekçilerle birlikte saf tutmakta olduğunu onlara anlatmak ve gericiliğin etkisinden onları kurtarmak olanağı vardır. Ve o zaman esnaflar, kendi çıkarlarını patronların değil, emekçilerin koruduğunu anlamak imkânını bulacaklardır.

Bu yüzden, esnafların gerici direniş kararını emekçiler onaylamıyorlar.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

Irk Ayrımı (Apartheid) Ülkesi Güney Afrika'da Bir Hafta

Bir süre önce Güney Afrika'da yapılan Dünya Otomobil Yarışı dolayısıyla Pretoria ve Johannesburg'a giden Fransız spor yazarı Gilbert Bruneau, izlenimlerini şöyle anlatıyor:

Daha uçaktayken hostesin bir sansürü haber verişiyle karşılaştık: «Bazı dergilerin Güney Afrika topraklarına girmesi yasaktır.» Bu ülkede alışılmış bir uygulama bu. Burada 'Renkli Adam' denilenlerin okuduğu en büyük günlük gazete olan «The World», yasaklandığı için artık çıkmıyor ama onun yerine hemen «Post» gazetesi çıkmaya başlamış. Beyaz olmayan tüm gazetecilerin şu ya da bu gün mutlaka hapse girdiklerini öğreniyoruz.

Havaalanında kimlik kartlarımız titizlikle inceleniyor. Bir saat bekliyoruz. Benim gibi komünist bir gazeteciye özellikle dikkat ediyorlar. İyi ki beyazım ve üstelik sarışınım. Nihayet vize veriyorlar. Havaalanı tuvaletlerinde «Yalnız Beyazlara» yazıyor. Aynı şey dükkânlarda, hatta taksilerde bile yazılı. Bu kasaya her türlü karşı çıkış, para cezasıyla cezalandırılıyor; renkli insanlar için de hapis cezası veriliyor.

Gittiğimiz otelin personeli tümüyle yerliler. Güney Afrika'da, aynı nitelikte iş yapan siyahlar ve beyazların aldıkları ücretlerin oranı 1 ile 14 arasında değişiyor. Elemeği daha ucuz olduğundan en iyi o sömürülüyor. Irk ayrımı (Apartheid) ya da «ırkların ayrı ayrı gelişimi», halkı 4 gruba bölmüş durumda: Siyahlar (önemli kısmı iki büyük kabile olan Zulu ve Ksosas'da toplanmış 18 milyon insan), Beyazlar (4.200.000 kişi), Metisler (2.400.000 kişi) ve Asyalılar (750.000). Siyah halkın % 60'ı onlara ayrılan yerlerde, kulübelerde, gerçek gettolarda oturuyor ve buradan çıkmak hakkına ancak eksiksiz resmi izin elde ettikten sonra sahip oluyorlar. Vorster, deri renklerini birbirine karşı kullanıyor ama hesabı ödeyenler daima siyahlar.

Kesin bir ırk ayrımı tarafları olan ve bunu açıkça söyleyen rehberimiz, Fransa hakkında ne düşündüğünü sorduğumuzda «Yaşasın Fransa» demekle yetindi. Zira Fransız Hükümeti, Vorster ile ayrıcalıklı ilişkileri koruyan birkaç ülkeden biri. Aynı ibareyi, beyazların gazetesi «Daily Mail» de kullanmıştı. Çünkü o sıralarda Güney Afrika Fransa'dan, kendi nükleer merkezlerini inşa için lisans almış bulunuyordu.

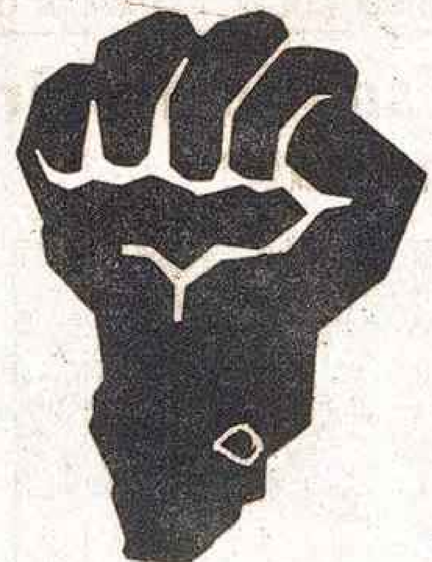
Daha sonra, sömürge stilinin en saf görünümünü oluşturan Başkent Pretoria'yı ziyaret ediyoruz ve rastlantı sonucu hapishaneye gidiyoruz. Burada beyaz siyasi mahkumlar kalıyor. Siyahlar ise Robben Island adlı adada bulunan bir zindanda tutuklu bulunuyor.

Tutukluların sayısı acaba ne kadar? Bilinen o ki, Güney Afrika'da her iki günde bir, bir kişi asılıyor. Bunlara, mahkeme önüne çıkmadan, «intihar ederek» ya da «kendini pencereden atarak» ölenler dahil değil...

Hapishane, siyah gettonun çok yakınında. Kuşkusuz, gettoya girmemiz mümkün değil. Çepeçevre dalgalı saçla kaplanmış ve pek büyük olduğu kanısını uyandırıyor. Kapı aralığından harabe manzarasını görebiliyorum. Pretoria merkezindeki anıtsal Kruger meydanıyla tam bir tezat!

Soweto (South West Township) kentine gitmek için hükümet, rehber eşliğinde geziler düzenliyor. Bunlara katılmadan, tek başıma gitmeyi başardım. Soweto'da bir milyondan fazla insan var. Burası tam bir kapitalist rüyası: Büyük bir kentin hemen yanında sömürülecek, ya da fırlatılıp atılacak böyle bir elemeği deposunu elde tutmak!

Demek ki siyah kent Soweto, beyaz kent Johannesburg'un gereksinimlerini karşılıyor... Emekçiler, beyaz kente gitmek için sabahleyin yola çıkıyorlar ve akşam dönüyorlar. Her birinin elinde bir geçiş-izni kağıdı var; bu kağıtta o kişinin ırk grubu, ikamet bölgesi, çalışma saatleri, çalışma yeri ve vergi durumu yazılı. Her istendiğinde bu kağıdı göstermeleri gerekiyor; aksi halde hemen hapis cezası var.

1976 Haziran'ındaki en şiddetli isyanlar Soweto'dan çıktı. Siyah halk vahşi bir biçimde gettolara tıkıldılar. 176 kişi öldü.

Siyah özgürlük hareketi terkedilmedi. ANC (Ulusal Afrika Meclisi), illegal ilan edilmiş olmasına rağmen, halk arasına derin kökler salmış durumda; başlıca yöneticileri ise ya öldürülmüş ya da sürgün edilmiş.

Buraya gelişimizden beri, resmen izin verilmeyen herşeyin yasak olduğu bir ülkede, üniformalı polisin az oluşuna şaşıyordum. Oysa birçok sivil polis dolaşıyordu ve sayılarını bilmek mümkün değildi. Coplular bile üniformasızdı. Herbirinin kendine göre bir silahı vardı; bu ya bir kırbaç, ya da kazma sapı olabiliyordu. Bu milisler en tehlikeli olanlardı, zira polis köpekleri kullanıyorlardı.

Otomobil yarışı günü gördüğümüz siyahlar, yalnızca beyazların başarısı için çalışanlardı. Amerikalı lastik firması «Good Year», siyahlara renkli giysiler giydirmişlerdi. Ücretleri sadece boğazlarına yeten siyahlar, ömürlerinde bu denli sağlam şeyler giymemişlerdir sanırım. (Bir siyah emekçinin aylık ücreti 3.900 TL.'dir).

Güney Afrika'dan çıkışımız, girişimizden daha kolay oldu. Irk ayrımını bir hükümet sistemi için çalışan beyaz azınlığın bulunduğu ve 1953'den beri komünizmi baskı altında tutan yasanın yürürlükte olduğu bir ülkeydi burası.

Batı Sahra'da Yepyeni Bir Toplum Kuruluyor

Polisario Cephesi'nin Nihai Hedefi: Sosyalizm

POLISARIO Cephesi'nin davetlisi olarak Batı Sahra'ya giden TSIP heyeti Ali Kar ve Tektaş Ağaoğlu'nun Sahra halkının bağımsızlık ve sosyal ilerleme mücadelesine dair izlenimlerini yayınlamaya devam ediyoruz.

«Batı Sahra halkının emperyalist işbirlikçisi müstevli güçlere karşı verdiği mücadelede elde ettiği başarının somut sonuçlarına orada geçirdiğimiz dört gün içinde biz de yakından tanık olduk.

Bir kere, Sahra Demokratik Arap Cumhuriyetinin 3. kuruluş yıldönümü törenlerinin düzenlenişi başlıbaşına bir başarıydı. Bu törenlere Sahra Demokratik Arap Cumhuriyetini resmen tanıyan 18 devlet, POLİSARİO'nun dâvasını destekleyen 70'ten fazla parti, hareket, örgüt ve kuruluşun temsilcileriyle 150'yi aşkın gazeteci katıldı. Bu olgu, SDAC'ın uluslararası düzeyde bugüne kadar elde ettiği siyasi ve diplomatik başarının bir göstergesiydi. Ayrıca, bunca insanı çölün ortasında binbir güçlük ve engel içinde dört - beş gün süreyle ağırlama, yedirip içirme, çeşitli törenleri hemen hiç aksamadan yürütmedeki başarı da yüksek bir örgütlülük, deney ve bilinç düzeyini yansıtıyordu.

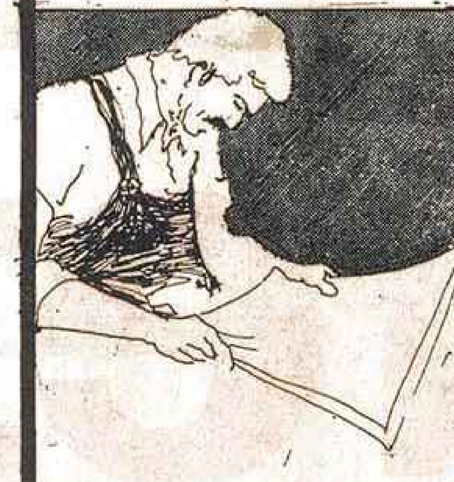

Gerçekten de Batı Sahra halkının siyasi öncülerinin halkı örgütlemeye verdikleri önem ve bunda sağladıkları somut başarı özellikle dikkatimizi çekti. POLİSARİO Cephesi öncülüğünde kadın, erkek, genç ihtiyar tüm halkı kapsayan siyasi örgütlenmenin yanı sıra idari örgütlenme de, şimdilik çölde başlayan yepyeni bir toplum kurma çabasının ileriye yönelik örgütsel çerçevesini oluşturuyor.

Bu çabada Sahra kadınlarının özel bir yeri olduğunu gördük. Erkeklerinin çoğu cephede savaşan ya da savaş için eğitimle uğraşan bir toplumda kadınlara düşen, toplum hayatını düzenli yürütme, çeşitli ihtiyaçları karşılama görevini Sahralı kadınlar büyük bir ehliyetle yerine getiriyorlar. Sahralı kadınlara emperyalistlerle mücadelede deneyli, dış dünyaya açık, bilgili, yabancı dil bilen ve sosyal ilerleme sorunlarını yakından izleyen kadınlar öncülük ediyorlar. Onların yetenekli yönlendirmesi altında Sahra kadınları hayatın tüm alanlarında, siyaset dahil, toplumun yönetimine katılıyorlar. Mülteci kamplarında hayatın düzenleyicileri onlar. İaşe, sağlık, eğitim gibi alanlarda faaliyeti genellikle onlar yürütüyorlar. Bunun için gereken eğitim ve bilinç düzeyine ulaşmalarında POLİSARİO Cephesi her örgüt kademesinde onlara yol gösteriyor.

POLİSARİO Cephesinin programı, tam zafer kazanıldıktan, yurt toprakları kurtarıldıktan sonra kurulacak yeni düzenin Sahra halkının ihtiyaçları ve gelenekleriyle uyumlu sosyalizm olacağını öngörmekte. Bunu da bize, ziyaret ettiğimiz bir başka mülteci kampında, halk komitesinin kadınlar kolu üyeleri iftiharla söylediler!»

(Devam edecek)

EĞİTİM KÖŞESİ

İşsizlik Ne Demektir?

İşsizlik kapitalist toplumun bir ürünüdür ve insanların iş bulamamasından daha derin bir anlamı vardır. Bir toplumda genel nüfusun yarısı çalışabilir durumdaki insanlardan oluşmaktadır. Ancak bu insanların her birinin birer iş sahibi olması ancak sosyalist toplumlarda mümkün olabilmektedir.

Kapitalist toplumda ise, iş isteyen ama bulamayan açık işsizler yanında, iş aramadığı için resmen tesbit edilmeyen veya geçici işlerde çalışan çok sayıda gizli işsiz bulunmaktadır.

Bunlara bağlı olarak kapitalistlerin, bilerek işsiz tuttukları bir işçi kitlesi bulunmaktadır. Bu kitle, kapitalist düzen için bir *yedek sanayi* ordusu durumundadır. Bu işsizler kitlesinin her zaman el altında tutulan işgücü, kapitalistlerin, ücretleri düşük tutmak veya grevleri engellemek için işçiler üzerinde kullandıkları bir tehdit unsurudur. Örneğin: Alman kapitalistleri, yabancı işçi çalıştırırlar ama bunun yanında «işsizlik sigortası» adı altında, belli bir işçi kitlesini yedek sanayi ordusu olarak beslerler.

Kapitalizm işçi sınıfını sayısal olarak arttırır ama işsizleri de arttırır. Çünkü, bir yandan, nüfus artışıyla gelen işgücü fazlasına iş bulamaz, öbür yandan teknolojik gelişme, aynı işin daha az sayıda işçiyle yapılmasını mümkün hale getirdiği için bir kısım işçiler işsiz kalırlar. Tarım alanına makinanın girmesiyle, köylerde işsiz kalıp şehirlere göçen köylüler de her geçen gün, artan sayıda işsizler ordusuna katılırlar.

Bu durum hem kapitalizmin kaçınılmaz sonuçlarından biridir, hem de kapitalistlerin işlerine gelmektedir. Çünkü onlar, ücretlerin arttırılmasını isteyen işçilere karşı, işsizleri koz olarak kullanırlar. Ayrıca, iş isteyenler arasında, nasıl olsa iş arayan çok insan vardır diyerek, istedikleri gibi seçim yapabilirler. Ücretlerin düşük düzeyde tutulması yoluyla kapitalistlerin vurdukları kârlar küçümsenecek gibi değildir.

Kapitalist toplumda üretim, *kim çok üretir ve çok satarsa, o daha çok kazanır* kuralına göre işlediğinden, yani bir plânlama yapılamadığından, kimin ne zaman iş bulacağı veya işsiz kalacağı önceden belli değildir. Bu nedenle kapitalizm, yoğun işgücü sömürüsünün yanında insanları, yarınlarından güvensiz hale getirir.

İnsanların ihtiyaçlarını hedef alan ve üretimi buna göre plânlayan sosyalizm, işsiz insan bırakmaz, herkese iş bulur ve her çalışan insanın rahat şartlarda çalışıp yaşamasını mümkün kılar.

Washington'da Sirk Gösterisi

Sedat İhanet Belgesini İmzaladı

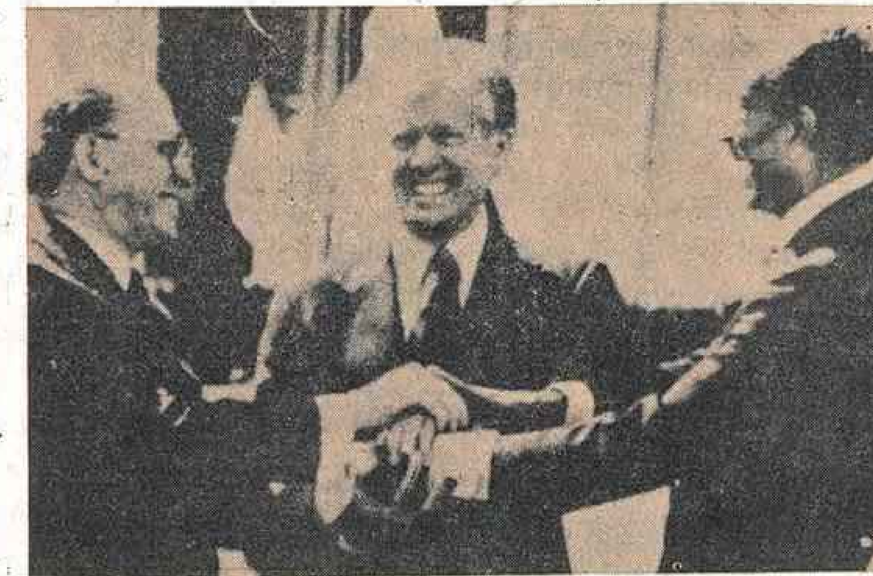
- **22 ARAP ÜLKESİ SEDAT'IN İHANETİNİ KINIYOR**

EMPERYALİST DEVLETLER «BARIŞ ANLAŞMASINI» SEVİNÇLE KARŞILARKEN SOSYALİST ÜLKELER ŞİDDETLE KINIYOR

Mısır Devlet Başkanı Enver Sedat'ın emperyalizm ve siyonizmle uzlaşarak ihanetini tescil ettiği belge, yani emperyalistlerin «Barış Anlaşması» dedikleri kâğıt 27 Mart'ta Washington'da imzalandı.

İmza töreni ABD Başkanlık Sarayının bahçesine kurulan ve 1500 kişi alabilen bir SİRK çadırında imzalandı. Anlaşmayı taraf olarak Sedat ve Begin, tanık olarak da ABD Başkanı Carter imzaladı. Carter'ın Kur'an ve Tevrat'tan ayetler okuyarak yaptığı konuşma tam bu sirk çadırında uygulanan gösteriye uyuyordu. Anlaşmadan sonra Begin, Sedat Arap halklarının ulusal haklarının çiğnenişinin sevincini yaşadılar.

Anlaşmaya göre İsrail işgali altında tuttuğu Sina yarımadasından üç yıl içinde çekilecek. Mısır buna mukabil Sina'dan çıkacak petrolün tamamını İsrail'e satacak. Böylece İsrail tankları Filistin halkını ezmek için benzin sıkıntısı çekmeyecek. İki ülke arasında normal diplomatik ve ekonomik ilişkiler kurulacak. İsrail gemileri Süveyş kanalından geçebilecek.

Son gülen iyi güler beyler!

Filistinlilere işgal altındaki topraklarında özerklik verilmesi konusu ise bir ay sonra görüşülmeye başlanacak. Yani İsrail Mısır'dan alacaklarını aldıktan sonra lüfederse bu konuda bazı tavizler verecek. Ama sakalı kaptırmış olan Mısır'ın bu konuda hiçbir başarı şansı yok. Kendi toprakları işgal edilmiş olan bir halka «özerklik» verilmesi de çok büyük bir lütuf doğrusu.

Bu anlaşma Filistin halkının kendi kaderini tayin etme hakkını ve kendi devletini kurma hakkını hiçe sayan bir anlaşmadır.

Anlaşma işgal altında bulunan diğer Arap devletlerinin topraklarıyla ilgili bir hüküm taşımıyor. Dolayısıyla Suriye'nin ve Ürdün'ün topraklarının bir bölümünün İsrail tarafından işgal edilmesini meşrulaştırıyor.

Arap halklarına ve Filistin halkına karşı imzalanan bu ihanet belgesi emperyalist devletler tarafından büyük sevinçle karşılandı. Emperyalist basın olayı yüzyılın olayı biçiminde allayıp pullayıp verdi. Kiliselerde törenler yapıldı, çanlar çalındı. Oysa bu çanlar Enver Sedat için çalıyor. Onun ölüm fermanını haber veriyor. Çünkü Mısır bu aşağılanmaya uzun müddet tahammül edecek değildir. Şimdiden birçok subay ordudan istifa etmiştir.

Anlaşma tüm Arap ülkelerinde tepkiyle karşılanmıştır. 22 Arap ülkesi Arap Birliğinin merkezinin Kahire'den bir başka Arap başkentine taşınmasını kararlaştırdı. Mısır'da Arap Birliğinden çekildiğini açıkladı. Onların yeri artık emperyalist - siyonist birlik içinde bulunuyor.

Başta Sovyetler Birliği olmak üzere diğer sosyalist ülkeler de anlaşmayı şiddetle kınadılar ve onun gerginliği ve savaş tehlikesini arttırmaktan başka birşeye hizmet etmeyeceğini açıkladılar.

Pakistan Gericiliği Butto'yu Katletmeye Hazırlanıyor

- **TEMYİZ MAHKEMESİ BU SEFER OYBİRLİĞİ İLE İDAM HÜKMÜNÜ ONAYLADI**
- **BUTTO ÖLÜM HÜCRESİNE ALINDI**

Pakistan gericiliği eski Başbakan Zülfikâr Ali Butto'yu katletmeye hazırlanıyor. Daha önce dörde karşı üç oyla alınan idam kararı dünyanın her tarafından büyük tepkilerle karşılaşmıştı. Pakistan emekçi halkı da bu karara karşı büyük kitlesel gösteriler düzenlemişti. Böylesine kıl payı çoğunlukla alınan bir karara dayanarak Butto'yu öldürmenin zor olacağını düşünen Pakistanlı gericiler Butto'nun Avukatlarının kararın tekrar gözden geçirilmesi kararını kabul ettiler. Ama bunu hakimleri ayarlayıp bu sefer oybirliğiyle idam kararı vermek için yaptılar. Nitekim Temyiz Mahkemesinin kararı oybirliğiyle alındı.

Karardan sonra Butto o zamana kadar kaldığı hücreden alınıp idam mahkûmlarının kapatıldığı bir başka hücreye alındı.

Pakistan gericiliği ve dayanmakta olduğu emperyalizm Pakistan'ın kendileri açısından dikensiz bir gül bahçesine döndürülmesini amaçlıyorlar. Bunun için halk kitlelerinin sevgisini kazanmış olan ve ülkesini bağlantısız bir dış politika ile reformlar yaparak yönetmek isteyen sosyal demokrat nitelikli Butto'yu ortadan kaldırmak istiyorlar.

Butto'nun hayatını kurtarmak için başta Pakistan emekçileri olmak üzere tüm insanlık mücadele ediyor. Bir çok ülke, bu arada Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri kararın uygulanmaması için talepte bulunuyor.

Önümüzdeki günler bu mücadelenin sonucunu belirleyecek. Ya gericilik geri bir adım atacak. Ya da Butto öldürülecek. Ama sonuç ne olursa olsun emperyalizm ve işbirlikçileri Pakistan'ı istedikleri gibi bir ülke yapmaya muvaffak olamayacaklar.

Fransız Yerel Seçimlerinde Sol Partiler Başarı Kazandı

Fransa'da yapılan birinci tur yerel seçimlerinde Fransız Komünist Partisi ve Sosyalist Parti önemli ilerlemeler kaydetmişlerdir. Fransız Komünist Partisi, 1973 yılında yapılan yerel seçimlere oranla oylarını 528.274 arttırırken, Sosyalist Parti oy oranını % 21.9'a yükseltilmiştir.

Sağ partiler ise, seçimlerde gerilemişlerdir. Fransız halkı kendilerini işsizliğe sürükleyen, temel sanayi dallarını kapatan, toplum düşmanı Giscard - Barre hükümetini oylarıyla mahkûm etmişlerdir.

Fransa'da başta Komünist ve Sosyalist Partiler olmak üzere, sol partiler tekelci kapitalizme ve sağcı partilere karşı birlik oluşturmuşlardır. Son olarak yapılan Yerel seçimler sol birlik içinde bulunan partilerin önemli bir başarısı olmuştur.

Şimdi, yerel seçimlerin ikinci turu yapılacaktır. Fransız Komünist Partisi yayınladığı bildiride ikinci tur seçimlerinde sağcı adayların karşısında sol birlikten tek bir adayın desteklenmesi çağrısını yapmıştır. Birinci tur seçimlerde partiler seçimlere kendi adaylarıyla girmişlerdi.

Bir Çay Üreticisi Sesleniyor

Artık Yetti! İşçiler ve Köylüler Biraraya Gelmeli!

RİZE - Fındıklı
Gerçek Muhabiri
Metin Engin

Gerçek: Merhaba sizinle biraz konuşabilir miyim?

Cevap: Buyurun. memnuniyetle.

Gerçek: İsminiz nedir?

Gerçek: Çocuklarınız var mı?

Cevap: Evet, 4 tane çocuğum var, ikisi kız, ikisi erkek.

Gerçek: Tahsil durumunuzu öğrenebilir miyiz?

Cevap: 1948/1949 ders yılında ilkokulu bitirdim, okuma kabiliyetim gayet iyi olduğu halde daha ileri bir okula gitme imkânını bulamadık.

Gerçek: Şimdi çocuklarınızı okutuyor musunuz?

Cevap: Tabiî en büyüğü Meslek Lisesinden mezundur. Büyük kız Ticaret Lisesinde okuyor, küçük kız ortaokuldadır, en küçüğü erkek olan da ilkokula devam ediyor.

Gerçek: Hepsine yüksek tahsil yaptırmayı düşünüyor musunuz?

Cevap: En büyük isteğim çocuklarımın iyi bir tahsil yapabilip hem kendilerine hem topluma faydalı olabilmeleridir.

Gerçek: Fındık ve çaydan senede ortalama ne kadar gelir elde edebiliyorsunuz.

Cevap: Toplam 80 bine yakın bir gelirimiz oluyor. Ama tabiî bu çok zor şartlar altında elde ediliyor. Çay ve fındık işinde bütün aile olarak çalışıyoruz. Her ne kadar yorucu oluyorsa da asıl sorun çay satma işidir.

Gerçek: Neden çayları normal olarak satamıyorsunuz?

Cevap: Çay fabrikalarının yeterli olmaması dolayısı ile alım yerlerinden fabrikalara çayları nakletmiyorlar tabii bu durumda alım yerleri de dolu oluyor ve günlük topladığımız çayları alım yerlerine getirip satamadığımız zaman elimizde kalıyor. İşte bizi en çok üzen taraf da budur.

Gerçek: Çayları elinizde toplamış olarak birkaç gün saklasanız kaybınız oluyor mu?

Cevap: Elbette taşıma sorunu, vermiş olduğu fire derken çok zor oluyor.

Gerçek: Çayları kaça satıyorsunuz?

Cevap: 12 liraya.

Gerçek: Memleketimizin bu piyasa dengesizliğinde 12 lira çay fiyatı sizi tatmin ediyor mu?

Cevap: Bunu siz de tahmin edersiniz. Tatmin etmesine imkân var mı?

Gerçek: Sizce çay fiyatları ne kadar olmalıdır?

Cevap: Bence fiyatların en az 20 lira olması lâzım. Ama bizleri düşünen kim?

Gerçek: Devlet olarak çaydan zarar edildiği söyleniyor bu sizce doğru mudur?

Cevap: Ben buna inanmıyorum. Her ne kadar her sene tonlarca çay fabrikaların yetersizliği yüzünden imha ediliyorsa da yine imal edilen çaydan zarar edilmemesi lâzım.

Gerçek: Çay mahsulünüzün geleceği bakımından en iyi hal çaresini ne görüyorsunuz?

Cevap: Yetişen yeni çay mahsülleri hesap edilerek ihtiyaca cevap verecek şekilde fabrikaların yapılması ve piyasadaki pahalılığın karşılığı gözönüne alınarak fiyatların değerlendirilmesi.

Gerçek: Acaba neden fiyatlarda böyle büyük bir dengesizlik var?

Cevap: Neden olmasın. Bugün Türkiye'de hiç bir mal ihtiyaca cevap verecek şekilde bulunamıyor. Tabiî bir mal bulunmadı mı, elbetteki fahiş fiyatlarla satılıyor.

Gerçek: Bu gibi dengesizliğin önlenmesi için devletin önlem alması lâzım değil mi?

Cevap: Evet bunu biz de biliyoruz ama durumun böyle olmasında çıkarları olanlar yönetimin başında oldu mu tabii ki işler böyle olur.

Gerçek: Şimdiki iktidar siz köylü ve işçilerin yanında olduğunu söylüyor buna ne diyorsunuz?

Cevap: Ben şahsen buna inanmıyorum. Şimdiye kadarkiler ve de şimdiki iktidarda hiç bir zaman bizim yanımızda olmadı. Her zamanki gibi çıkan kanunlar bizim aleyhimize sermaye sahiplerinin yararına çıkıyor. Bizlere senede 100 binin üstünde bir para zaten yetmezken 60 bin liradan sonrasına gelir vergisi alınıyor. Büyük tüccarlara vergiyi az ödemeleri için türlü masraflar gösterilip vergiden muaf tutuluyor.

Gerçek: Anlaşılan mevcut iktidara karşısınız ve sizin lehinize çalışmadıklarını söylüyorsunuz. Bu durumun sizin lehinize değişmesi için ne yapılması lâzım geldiğine dair bir şey söyleyebilirsiniz?

Cevap: Gelmiş geçmiş şimdiye kadarki bütün iktidarlar gibi şimdiki iktidar da demokrasi oyunu ile bizleri aldatıp sermaye sınıflarının çıkarları için çalıştığı artık bir gerçektir, bence herkes bunu tam olarak anlamalı ve tüm işçi ve köylüler bir araya gelip kendi yönetimlerini kendileri kurmalı. Artık oynanan oyunlar yetti, bilinçlenip sermaye sınıflarına ve de onların iktidarlarına karşı çıkmanın zamanı gelmiş ve de geçmektedir, benim kanım budur ve de tek çıkar yolun bu olduğuna da kattiyetle inanıyorum.

S. Günay Akarsu'yla Konuşma

Ülkemizde Devrimci Tiyatronun gelişmesi yönünde saygıdeğer çabaları olan S. Günay Akarsu'yla «sanatçının anti-faşist görevi, sosyalist örgütlenmeyle bağı; çıkarmakta olduğu OYUN dergisinin amaçları, amatör tiyatroların önündeki görev» konularında yaptığımız kısa söyleşiyi sunuyoruz:

GERÇEK — Faşizme karşı mücadelede ilerici sanatçılara özel olarak da tiyatroculara düşen görevler nelerdir?

S. GÜNAY AKARSU — Bu sorudan, sanatçıyla herhangi bir yurttaşın faşizme karşı mücadelede izleyeceği yöntemin ve yolun farklı olacağı anlamını çıkaranlar olabilir. Aslında faşizme karşı mücadele tek bir bütündür. Bireyler bu mücadeleye kendi güçleri, yetenekleri ve istemleri oranında katılırlar. Ancak toplumsal işbölümünün bu mücadeleye de yansıyacağı açık bir gerçektir. Sorunuzu bu anlamda alıyorum. Bir sanatçının amacı yalnızca «Faşizme karşı sanat yapmak olamaz. Sanatçı da her şeyden önce toplumun bireyidir; toplumdan etkilenir, toplumu etkiler. İş bölümünde de sanatçı olmayı seçtiğine göre, asıl görevi sanat ürünlerini geliştirmektir. Ancak kendini toplumdan soyutlamamış, ya da satılmamış sanatçı kendiliğinden (daha da isteneni, bilinçli olarak) faşizme karşı çıkacaktır. İşte bu doğal bireşim, bu nitelikteki sanatçının yapıtlarına bir güç kazandırır, bir işlev yükler. Tiyatro içinde aynı şey! Faşizme karşı olma noktasına varmış tiyatro sanatçısı, faşizmden yana bir oyun seçemez, yönetemez, böyle bir oyunda görev alamaz. Sanatın faşizme karşı etkinliği sanatçının yetkinliğine ve kitleyle bütünleşme becerisine bağlıdır.

GERÇEK — Demokrat yazar ve sanatçıların bu mücadeleye daha etkin örgütlü katkıları nasıl sağlanabilir? Sanatçının salt kendi bireysel çabasıyla, anti-faşist mücadele layıkıyla yer alabileceğine inanıyor musunuz?

S. GÜNAY AKARSU — Bu, Türkiye'nin gündeminde olan önemli bir sorun! Türkiye'deki geniş anlamıyla Solun parçalanmış görünümünden, tüm isteğine karşın bir cephe oluşturamamış olmasından kaynaklanıyor. Yoksa sorunun yanıtı açık ve tek: Örgütsüz mücadele olmayacağına göre, sanatçının da örgütlü olması zorunludur. Ama dediğim gibi, Türkiye'nin günümüzdeki somutu, bu bütünleşmeye ulaşmamızı engelliyor. Sorunun çözümünü zamana bırakamayız. Tek tek sanatçıların katkısını tümüyle yadsımıyorum elbet, ama yeterli değil.

GERÇEK — «Oyun» isminde yeni bir tiyatro dergisinin kurucularından birisiniz. Bu derginin çıkış amacı nedir?

S. GÜNAY AKARSU — «Oyun» dergisinin gerçekleştirmeyi umduğu birçok amacı var. Hepsi de faşizme karşı yürütülen mücadeleye tiyatronun katılma biçimini, katkısını incelemek, irdelemek ve verimini yükseltmenin yollarını araştırmak şeklinde özetlenebilir. Bunu bugünden yarına uzanan bir süreçler dizisi şeklinde düşündük. Geniş kitlelerin henüz tiyatro seyircisi olmadığı bir gerçek. Yarının tiyatrosu, bu kitlelerin tiyatro seyircisi oluşuyla belirlenecektir. Öyleyse, yarın oluşacak tiyatroyu bugünden kurmamız olası değil, diye elimizi kolumuzu bağlayıp oturamayız. Yarının toplumu nasıl bugünün toplumu içinden çıkacaksa, yarının tiyatrosu da günümüz tiyatrosundan kaynaklanacak, ama bambaşka doğrultuda gelişip güçlenecektir. Bu amaca yönelik çalışma yapan amatör topluluklar, hiç de az değil Türkiye'de. Oyun dergisi bu toplulukların bir bütünleşmesi, bir geçit yayın organı olmaya çalışacak. Amatör tiyatrolar asgari müştereklerde birleşip örgütlenmeyi başarırlarsa, Oyun dergisinin bu başarıda bir payı olursa, kendi görevlerinden hiç olmazsa birini yerine getirmiş sayılmalıdır.

GERÇEK — Yukarıda solun parçalanmış görünümünden söz ettiniz. Amatör tiyatroların birliği bu ortamda nasıl gerçekleşecek?

S. GÜNAYAKARSU — Bunun çok güç olduğu açık. Ancak ilkeli birlik hareketinin doğruluğunu ve gerekliliğini de kimse tartışmıyor sanırım. Önemli olan amatör tiyatro alanında da olsa bu ilkeli birliği kurabilmek ve yaşatabilmek. Amatör tiyatroları kapsayan demokratik bir yapı, belki politik alandakinden daha kolay gerçekleşir. Bu sorun, yani ilkeli birlikle oluşturulacak cephe sorunu, faşizm tehlikesi var oldukça gündemdedir. Öyleyse, amatör tiyatrocuların da bu bilinçle davranmalarını bekliyebiliriz.

Fedakar sağlık emekçileri

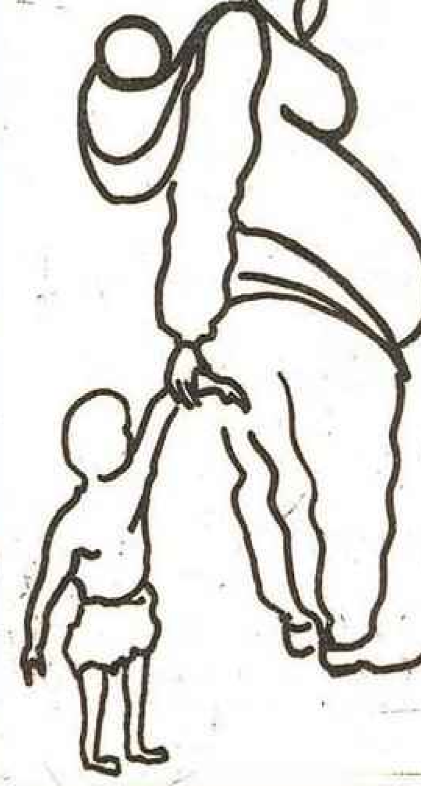
Köy ebelerinin sorunları

Ülkemizde emekçi halkın sağlığı konusu, bir yığın sorunla ve durmadan derinleşen bir yara halinde karşımızda duruyor. Özellikle kırsal kesimde yaşayan halkın sağlık durumu, son derece geri ve ilkel koşullarda karşımıza çıkıyor.

Köy kadınlarının doğum öncesi, doğum ve sonrasındaki sağlığıyla, içinde bulundukları güç koşullara aldırmadan ilgilenen köy ebelerinin sorunları Sağlık Bakanlığı yetkililerince umursanmıyor.

Dahası, köydeki tuzu kuruların onlara askıntı olmalarını engelliyecek önlemler bile alınmış değildir.

Bu konudaki gerçekleri bütün acılığıyla dile getirmiş olması bakımından, Denizli'de görev yapan Azime Sayar'ın mektubunun son bölümünü yayınlamayı görev biliyoruz:

«Köy ebesi, çeşitli bahaneler öne sürülerek, doğuma götürüyoruz denilerek, muhtar ya da muhtarın oğlu tarafından aldatılıp kötü yola düşürülüyor.

«Ebe yeni mezundur. Köy kadınları batıl inançlara bağlı olabilir. Ya da ona güvenmezler. "Sen çocuksun" derler, "kızlar doğum yaptıramaz" derler, doğumun eski yöntemlerle yapılmasını sürdürürler. Kadınlar, sorunlarını "kızdır, anlamaz" diyerek ebeden gizler. Zaten yeni mezun, deneysiz bir sağlık emekçisi olan ebe, bocalar durur. Köyleden kurtulacağı günleri ararlar.

«Dileğimiz, yeni mezun arkadaşların bu güçlüğü çekmemesi. Bir süre hastanelerde deney kazanmaları ve ondan sonra köye gönderilmesi...»

Demiryolu memurları derneği (DYM-DER) kongresi yapıldı

Demiryolu Memurları Derneği (DYM-DER) kongresi 20 Mart 1979 tarihinde yapıldı. 500'e yakın delegenin katıldığı kongrede D.D. Yollarında görevli personelin sorunlarına değinilerek «D.D.Y. mensuplarının son derece ağır şartlar altında görev yaptığı, buna mukabil çoğu sosyal haklardan halen mahrum olduğu» belirtildi.

Kongrede bir konuşma yapan ve yeniden genel başkanlığa seçilen Cahit Türkgür, «Biz, işçi-memur ayrımına son verilmesini istiyor ve toplu sözleşmeli grevli sendikal haklar için mücadeleyi daha ileri boyutlara götürmeye çabalıyoruz;

Yapılan seçimlerde Cahit Türkgür oybirliği ile yeniden genel başkanlığa seçildi.

CİLALI PAKET

Hükümet, bir sürü cilâlı sözle ambalajladığı önlemler paketini nihayet açtı. İçinden çıka çıka, bütün ihtiyaç maddelerini kapsayan zamlar çıktı.

«Az yiyelim, çok satalım.»

İçerde az yiyenin emekçiler olacağı belli. Emekçiler zaten az yiyordu. Alınan önlemlerle şimdi büsbütün aç bırakılıyorlar. Niçin?

Dışarıya çok satıp, hem içerde, hem dışarda tekellerin tıksırınca yemesi için...

Boşuna denilmemiş, diyor Memed Usta: Ağuyu altın tasta sunarlar

gedik taşı

BİZİM SINIF

SEYDALİ

Gerçeğe mektup

Sayın Gerçek Gazetesi Yetkilileri

Ben Zonguldak'ın Hayat köyünde oturan 23 yaşında evli ve 4 çocuk babası, bir işsizim. Ben vatani vazifemi yaparken köyümüze tayin olan değerli öğretmenimiz aracılığı ile gerçekleri görmeye, anlamaya ve Gerçek gazetenizi okumaya başladım. Kuşkusuz ki her okuyucunuzun sorunlarını dile getirmeniz oldukça zor bir iş, bunu anlıyorum. Yalnız sorunlarımı daha doğrusu sorunlarımızı size yazmakla içimi boşaltmış sayıyor, rahatlıyorum.

Bundan evvelki hükümet döneminde iş almak için müracaat ettim. İş almayı bırakın dayak yemeden zor atlattım. Daha sonra aynı hükümet döneminde büyük rüşvetler karşılığı işe alınma imkânları doğduysa da ben o kadar parayı bir arada görmedim, kazanabilmem için çok zaman lâzım.

Babamın da CHP'de delege olduğunu belirtmeden geçemeyeceğim. Sonra kurulan CHP ağırlıklı hükümet döneminde işe girmek kesindi benim için ama babam karışırsa, ben herhangi bir vatandaş olarak yine iş almak için müracaat ettim ve şimdiye kadar iş alamadım, istesem babam işimi parti davasıyla yapar. Her iş isteyenin babası delege veyahut milletvekili mi olması lâzım. Bana elimde bulunan GERÇEK gazetesi olmasaydı belki şimdi türlü oyunlarla işbaşı yapmıştım ama ben ben olarak iş alabilirsem çalışacağım.

Şu ana kadar bir banka veya herhangi bir vurgun da yapabilirdim, bunu da gazetenize borçluyum. Bizlerin yani işsizlerin bu büyük sorununu gazetenizde yayınlar ve ilgililerin kulağına sokmamızda yardımcı olursanız size çok teşekkür ederiz.

Tüm işsizler ordusu adına genç sosyalist.

Mustafa ESMER
ZONGULDAK

Mustafa arkadaş, bu sayımızda Eğitim Köşesini senin gibi işsizlik sıkıntısı çeken kardeşlerimizi aydınlatmak için kaleme aldık. Selâmlar.

AP gelir HUZUR, SÜKUN, REFAH ve BEREKET gelir.
(Söz: Süleyman Demirel. Anadolu Turnesi'nden)

Ayşe Çetin

Sayın Süleyman Beyefendi! Ya sizin ağzınızdan çıkan lafları kulağınız duymuyor, ya da siz HALKIMIZI gerçekten «su katıksız budala» sanıyorsunuz. Bu vecizelerinizin sizin deyişinizle «başka bir izah tarzı» yok.

Bizim ülkemizin tüm insanları «deli» miydiler ki ayaklarına gelen bunca nimeti: huzur, sükun, refah ve bereketi habire teptiler?

Aşşağı yukarı 40 kocaman yıldır (arada bazı kesintiler var) bu ülkenin KADERİ kimlerin elindeydi? İKTİDAR'da olan KİM idi? Ve bu ülke hangi DÜZENLE yönetildi? Önce Demokrat Parti ve sonra onun uzantısı olan Adalet Partisi yani SİZ değilmiydiniz bu ülkeyi yöneten?

Herhalde yurdumuz için çok hayırlı işler yaptığı, huzur ve refah getirdiği için 27 Mayıs Devrimiyle (Bu devrim (!) ne idi, ne değil idi bunun tartışması ayrı) al aşşağı ediliverdi ATA'nız Demokrat Parti. Gitti DP, geldi AP.. Bu kez bizzat siz tüm «Muhteşem Süleyman»lığınızla buyurdunuz oturdunuz iktidar tahtına. O ne «nurlu ufuklar!» O ne huzur, sükun ve refah.. Sonuç: 12 Mart Muhtırası! Bu Muhtıra ile toparlanıp gittiniz gık demeden (Ama ne hikmetse «kabak» SİZlerin değil de BAŞKALARININ başında patladı!)

İnsanlık dışı, eli kanlı en büyük HALK DÜŞMANI FAŞİZM'le ortaklık kurdunuz. Ve onun zehirli «nifak tohumlarını» bu ülkenin toprakları üzerine serpip yeşertmesine yardımcı oldunuz.

Getirdiğiniz «refah» ve «bereket»e gelince. Evet, gerçekten küçük bir AZINLIK için özellikle de hısımınız, akrabanız, eşiniz, dostunuz için büyük bir refah getirdiniz allaha şükür... Öyle bir refah ki kolay kolay hiç bir ülkede getirilemez.

Peki ya milyonlarca olan ÇOĞUNLUK için, yani HALKIMIZ için ne getirdiniz? Her geçen gün daha ağırlaşan hayat şartlarından, yokluktan, yoksulluktan, işsizlikten, pahalılıktan, sıkıntı ve göz yaşından başka???

İşte sizin bu ülkeye yaptıklarınız...

Tekrar iktidara talipsiniz. HANGİ YÜZLE!..

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ TARLALARDA BİZİZ BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

İZMİT'te GREV

● İZMİT BELEDİYESİ'NDE GENEL-İŞ SENDIKASI TARAFINDAN UYGULANAN GREVİ KIRMA ÇABALARI SÜRÜYOR

Bir yıl içinde üçüncü kez grev'e çıkan Genel-İş üyeleri üçüncü grevlerinin 36'ncı gününde grev'i kırmak için hazırlanan oyunları da bozmayı başarmıştır. Bir yıl önce sonuçlanan toplu sözleşme farklarını henüz alamayan, işlerine son verilen işçilerin geri alınması ve toplu sözleşmenin uygulanmaması karşısında Genel-İş üyeleri üçüncü kez grev kararı aldılar ve başarı ile sürdürme mücadelesi veriyorlar.

15.3.1979 günü 42 evlerdeki grev yerine giden GERÇEK Gazetesi muhabiri Genel-İş Şube Sekreterinden şu bilgileri aldı.

GERÇEK: Adınız, Soyadınız?

CEVAP: Zekai BÜYÜKADA.

GERÇEK: Greviniz hakkında bilgi verir misiniz?

CEVAP: Grevimiz bir hak grevidir. 37 gündür süren greve çıkış nedenimiz, atılan işçilerin geri alınması, tüm haklarımızın ödenmesi ve sözleşmenin tam anlamı ile uygulanması içindir. Genel-İş üyesi işçiler, atılan işçilerin ve haklarının alınması için kararlı bir savaşıma girdiler. Gerici FAŞİST güçler grevi kırmak için her türlü alçaklığı denediler, en son sağdan - soldan topladıkları çapulcular ile temizlik işleri iş yerimize saldırdılar. Polisin de yardımıyla, polisin açıkça saldırısınının da yardımıyla saldırıya geçtiler. Daha saldırının başında polis 12 sendika yöneticisi, temsilci ve grev komite başkanlarını tutukladı. Zannettiler ki, belirli yöneticileri tutuklarsak işçiler yönetícisiz kalır ve grev kırılır, ama yanıldılar işçi sınıfını tanımayanlar onun sınıf savaşını kavramayanlara işçi sınıfı bir kez daha tarihi bir ders verdi.

İşçiler derhal diğer grev yerlerinde toplandılar, güçlerini toparladılar. 42 evlerden Bekirdere'deki grev yerini geri almak için Bekirdere'ye kadar yığınsal ve düzenli bir biçimde işçi sınıfı marşlarını ve sloganlarını söyleyerek yürüdüler. Grev yerlerini tekrar ele geçirdiler. Saldırganlar kaçtı. Grev daha bir kararlılıkla ve daha bilinçli olarak sürüyor. Bu saldırılar grevci işçileri yıldırmak şöyle dursun onların sınıf bilinçlerini arttırdı. Grev savaşı, atılan işçiler geri alınana, tüm haklarımız verilene kadar sürecektir. Sınıf kardeşlerimiz ve işçi sınıfından yana demokratik güçler ve sınıf düşmanlarımız bunu böylece bilsinler.

GERÇEK: Bu güne kadar kaç işçiniz işten atıldı?

CEVAP: İzmit Belediyesinden 47 işçimiz işten atıldı.

GERÇEK: Her işçinin Belediyeden ne kadar alacağı var?

CEVAP: Her işçinin yekün 35 - 40 bin TL. alacağı var.

GERÇEK: Tüm bunlara karşı işveren size herhangi bir öneri getirdi mi?

CEVAP: İşveren hiç bir öneri getirmiyor. Sadece grevi kırma çabaları harcıyor. Yerel Yönetim Bakanlığından gönderilen 7 milyon TL.'yi grev kırıcılığı yapmaları için kendi militanlarına dağıttı.

GERÇEK: Grev yerinize yapılan saldırının yönlendirici unsurları saptandı mı?

CEVAP: Bunlar zaten belirli. AP, MHP, ÜGD, HÜR-BİR ve bugünkü Belediye yöneticileri. Ancak çabaları sonuç vermeyecek.

GERÇEK: Verdiğiniz bilgiler için teşekkür ederiz.

CEVAP: Sorunlarımıza eğildiğiniz ve bunları tüm kamuoyuna aktaracağınız için ben Gerçek Gazetesine teşekkür ederim.

Genel-İş üyesi kardeşlerimize grevlerinde başarı diliyoruz.

İlyas BAGCI
KOCAELİ
GERÇEK Gazetesi
Muhabiri.

Yargıtay Lokavt'ı Meşrulaştırıyor

HÜRCAM-İŞ EĞİTİM SEKRETERİ: «İŞÇİ SINIFI MÜCADELELER SONUCU ELDE ETTİĞİ HAKLARI MASA BAŞINDA ÜÇ BEŞ KİŞİNİN YORUMUYLA KAYBEDECEK DEĞİLDİR»

Devamlı işçilerin aleyhine kararlar alan Yargıtay 9. Hukuk Dairesi yeni bir yorum getirerek toplu sözleşme görüşmelerinin başlamasından sonraki işyeri kapatmalarının yasa dışı lokavt olduğu görüşünden vazgeçmiştir.

Bilindiği gibi orta ve küçük işyerlerinde patronlar işyerlerini kapatarak sendika ve işçilere karşı bu uygulamayı baskı aracı olarak kullanmaktadır. İşverenler sözleşme öncesi düşük ücret ve tazminatla işçi çıkartmakta, sözleşme yükünden kurtulduktan sonra, aynı işletmeyi bir başka adla açarak işe düşük ücretli sözleşmesiz işçi alabilmektedir.

Ülkemizde iş yasası ve mevzuatı anti-demokratik hükümlerle dolu bulunmaktadır. Zaten kısıtlı olan işçi sınıfı lehindeki haklar son günlerde Yargıtay 9. Hukuk Dairesi'nin aldığı kararlarla biraz daha budanmaya çalışılmaktadır.

Yargıtay 9. Hukuk dairesi bundan önce de aldığı kararlarla işçilerin sendikal mücadelesini kısıtlamış, grev süresince geçen günleri kıdem tazminatından saymıyarak grev hakkını kısıtlayıcı hükümler getirmiştir.

Yargıtay'ın aldığı son yorum yasa dışı olan Lokavt'ı «meşrulaştırma» yönünde atılmış gerici bir adımdır.

HÜRCAM-İŞ EĞİTİM SEKRETERİ YAŞAR ARIKAN'IN DEMECİ:

Yargıtay'ın işçiler aleyhine aldığı son karar üzerine gazetemize demeç veren DİSK'e bağlı HÜR-CAM-İŞ sendikası eğitim sekreteri Yaşar Arıkan özetle şunları söylemiştir. «Yargıtay 9. Hukuk Dairesi getirdiği son yorumuyla daha önce de aldığı anti-demokratik kararlarına bir yenisini daha eklemiştir. İşçi sınıfımızın bin bir güçlükle elde ettiği hakları Yargıtay tarafından sürekli olarak gaspedilmektedir. Yargıtay'ın daha önce aldığı karar Grev hakkını zedeleyeci ve kısıtlayıcı bir kararıdı, şimdi aldığı karar ise lokavt'ı meşrulaştıran bir karardır. Bu göstermektedir ki Yargıtay işverenler lehine çalışmayı yeğ tutmaktadır.

Ancak işçi sınıfı mücadeleler sonunda elde ettiği hakları masa başında üç beş kişinin yorumlaması sonucunda kaybedecek değildir. Bu konuda sendikalara ve demokratik güçlere görevler düşmektedir. Yargıtay kazanılmış haklarının öyle kendi isteğince kolaylıkla gaspedilmeyeceğini anlamalıdır. İşçi sınıfımız bundan önce de ortadan kaldırılmak istenen haklarını korumasını bilmiştir. Bugün de demokratik hak ve özgürlüklerinin kısıtlanmasına asla izin vermeyecektir.»

DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLER KAMPANYASI SÜRÜYOR

TSİP'in Tarsus'Toplantısı

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi, Tarsus İlçe Örgütünün «Demokratik Hak ve Özgürlükler» gecesi 17 Mart Cumartesi günü, Tarsus Belediye düğün salonunda yapıldı. Geceye Tarsus emekçileri büyük bir ilgi gösterdiler. Geceye köy emekçilerinin de katılması dikkati çekmekteydi.

Gecenin açış konuşmasından sonra kürsüye davet edilen MYK üyesi Veli Gürcan bir konuşma yaptı. Veli Gürcan konuşmasında ülkemizdeki ve dünyadaki olayların bir değerlendirmesini yaptı. Ve özetle, ülkemizdeki zaten çok kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlüklerin daha da kısıtlandığını, en temel haklardan olan yayın çıkarma hakkının bile ortadan kaldırıldığını, son zamlarla hayat pahalılığının doruğuna ulaştığını, hayatın emekçiler için artık çekilmez hale geldiğini söyledi. Veli Gürcan konuşmasında ayrıca sosyalist ve demokratik hareketin birliğinin sağlanması için Türkiye Sosyalist İşçi Partisinin üstüne düşen bütün görevleri yerine getirmek için her türlü çabayı sarfettiğini belirtti.

Gecede son konuşmayı Tarsus SGB yöneticisi yaptı. O da konuşmasında gençliğimizin iş, ekmek ve özgürlük mücadelesindeki yeri ve gençliğin sosyalist örgütlenmesi üzerinde durdu.

Gecede SGB Korosu devrimci halk türküleri ve marşları söyledi. SGB Folklor Ekibi de Silifke yöresinden oyunlar oynadı.

Toplantı büyük bir coşku ve disiplin içerisinde sona erdi.

Gerçek Gazetesi
Tarsus Muhabiri
Abdurrahman Şahin

BELEDİYE İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ

Bir yıl içinde üçüncü kez greve çıkan genel-iş üyeleri grevin 36. gününde grev kırıcılarının saldırısına uğradılar. Gerici faşist güçler grevi kırmak için her türlü alçaklığı denediler, işçi olmayanları kullanarak belediye araçlarına el koydular. Şehirdeki çöpleri temizlemeye başladılar. Temizlik yapanların hiçbiri işçi değildi. HÜR-BİR, ÜGD ve MHP'li faşistler işçi kılığında işçilere ihanet ediyorlardı. Bu sırada olaya müdahale eden Genel-İş üyelerini ve sendika yöneticilerini polis tutukladı. Polisin tutuklamasıyla işçilerin savunmasız kaldığını zanneden faşistler ve gerici güçler başlarında AP yetkilileri olmak üzere grev çadırlarına saldırdılar. İşçilerin kararlı mücadelesi faşistleri püskürttü. Ancak her ne pahasına olursa olsun grevi kırmak amacında olan AP'li belediye başkanı Cevdet Bağdat faşistlere belediyede iş vererek şehri temizletmeye devam etti. 20.3.1979 günü polis eşliğinde belediye araçları grevci işçilerin ellerinden alındı. Faşistler belediye otobüsleriyle şehirde çığlıklar atarak dolaştılar. Belediye işçileri demokratik güçler ve İzmit emekçi halkı nefretle bu hareketi kınadı. Kanunsuz grev kırıcılığına vali seyirci kalırken emniyet yetkilileri faşistlerle kol kolaydı. AP belediye başkanı belediye hoporlerinden onbinlerce İzmit'liye tahrik ve kışkırtıcı sözlerle hitap ediyordu.

Bu konuda basına bir açıklama yapan Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Kocaeli İl Başkanı Feyzullah Toros vali İbrahim Ural'ı izinsiz gösteri ve yürüyüş yapan faşistlere seyirci kalmakla suçladı. Açıklamasında AP milletvekili İbrahim Topuz ve belediye başkanı Cevdet Bağdat'ı işçi düşmanlığı yapmakla suçladı.

GERÇEK İZMİT MUHABİRİ
Cengiz Uzuner

GERÇEĞİN DİLİ

Hesap Adamının Yanlış Hesabı

Hesap adamı Süleyman Demirel, son günlerde üstüste yanlış hesap yapıyor. Aslında o kendisini ne kadar hesap mühendisi sanarsa sansın, emekçiler, onun hesaplarının tutmadığını her gün daha bir iyi görmektedirler. Ama şu günler çok tehlikeli hesaplar yapan Demirel, gitgide kantarın topunu kaçırmaktadır.

Bir süre önce Ecevit'i Allende'ye benzetmekle çok büyük bir hesap yanlışı yaparak demokrat kamuoyunun tepkisini üzerine çekti. Ardından, denklemi yanlış kurduğunu itiraf ederek, Ecevit'i bu kez de Kerenski'ye benzetti. Oysa Ecevit, ne Kerenski, ne de Allende'ydi.

Demirel'in bile bile yanlış yaptığı bu hesapların, faşist dikta özlemlerini harekete geçirecek bir sayıyı aradığı gözden kaçmıyordu. Demirel, uzun uzadıya ektiğini toplamaya bile gerek görmeksizin; Bursa gezisinde, yaptığı hesaplardan beklediği yekûnu açıkladı: Sağ oyların % 80'ini topladığında, Adalet Partisi 350 milletvekili çıkaracakmış! Aç tavuk kendini buğday ambarında görürmüş ya, Demirel'in kavli o değil!

«O zaman ne anayasa kalır ortada, ne babayasa. Hepsini dümdüz ederiz.»

Hesap meydanda: Demokrasiyi dümdüz etmek!

Ağır ol hesap mühendisi! Sen ya hiç hesap yapmadın, ya da hesapsızlıktan hesabı şaşırdın!

MC hükümetlerinin emekçilere kaça mal olduğu, 12 Mart'ın neler getirip neler götürdüğü, Demirel hükümetlerinin kimin hesabına geldiği artık ayan beyan ortadadır. Faşizmin darbeci hevesleri olduğu kadar, parlamentocu hevesleri de emekçilerin mâlûmudur. İşçi sınıfımız ve bütün ilericiler, yılların zorlu mücadeleleriyle kazanılmış demokratik hakların gaspedilmesine göz yummayacaklardır. Üstelik onların gündeminde, sadece demokrasinin korunması değil, 141-142'nin kaldırılması, tüm çalışanlara sendika hakkı verilmesi, genel grev hakkı, v.b. Demirel'in uykusunu kaçıran talepler de var! Bay Demirel bilsin ki, devir o devir değil!

Faşistlerin Çanakkale'de Yeni Oyunu:

YENİDOĞUŞ GENEL-İŞ SENDİKASI

● **İŞÇİLER FAŞİST SENDİKACILIĞA İZİN VERMİYECEKLER**

Faşistlerin MC Hükümetleri döneminde, resmi güçlerin desteğiyle ve birtakım kiralanmış adamlarla işçilerin içine sızma çabaları, bilinen bir olaydır. Nitekim, işçi sınıfını parçalama ve patronlara satma amacı güden MISK, o dönemde kurulmuş bir faşist sendika... Faşistler, umduklarını bulamadılar. Birtakım kiralık adamlar dışında, sendikalarına hiçbir işçiyi üye yapamadılar. Ancak, bazı kurumlarda, özellikle küçük yerlerde, resmi güçlerin yardımıyla yayılma çabalarını sürdürüyorlar.

Oyunlarını sahneye koydukları küçük yerlerden ikisi, Çanakkale'nin Yenice ve Ezine ilçeleri... Geçtiğimiz günlerde, Çanakkale'nin yerel gazetelerinde şöyle bir ilan görüldü: «YENİDOĞMUŞ Genel-İş Sendikası Çanakkale'de örgütleniyor.» Faşistler, MİSK'e giden yolda, önce küçük adımlar atıyorlar, taban yaratmaya çalışıyorlar. Daha önceki deneylerden de biliyorlar ki, MİSK adıyla başlanacak bir sendikalaşma, işçiler tarafından tersyüz edilecektir.

AP'nin elinde bulunan Yenice ve Ezine belediye başkanlıkları, memur statüsünde görevli çalışanları, bu faşist sendikaya yazılmaları koşuluyla işçi statüsüne geçiriyor. Çalışanların işçi statüsüne geçmeleri ileri bir adım elbette. Ama bu adımın ardındaki niyetler, tam anlamıyla işçi düşmanı bir karakter taşıyor.

Ne var ki, oyunu sezmiş olan çalışanlar, işçi statüsüne geçtikten sonra, bu işçi düşmanı sendikanın değil, DİSK'e bağlı Genel-İş'in kurulması yönünde çalışacaklarını söylüyorlar. Aslında, işçilerin faşist sendikada örgütlenmeleri eşyanın tabiatına aykırı bir olaydır.

Öte yandan, yerel faşizan hareketin güç kazanması için her türlü yolsuzluğa başvurulması da, AP'li belediye başkanlarının kime hizmet ettiklerini bir daha, apaçık gösteriyor: Yenice'nin yoksul halkına dağıtılmak üzere, «Gecekondu Önleme Bölgesi»ne ayrılan arsalar, faşist PTT ve mal müdürlerine, YORSAN kurucularına, maliye memurlarına peşkeş çekilmekte; işçilerden, emekçilerden arsa için başvuranlar geri döndürülmektedir. Yine kuruluş halindeki YORSAN'da (Yenice Orman Ürünleri Değerlendirme Sanayii) çevrilen dolaplar, yıllardır bitmeyen ve bir fırtınadan sonra harabeye dönen fabrika binasına yapılması gereken yatırımın faşist iş adamlarının cebine girmesi, faşist hareket için kullanılması, dönen oyunların öbür yüzüdür.

CHP'nin ne yaptığı ise çevredeki tüm ilericilerin merak konusu! CHP hükümetinin, faşistlerin yönlendirdiği inşaat giderlerinin nereye kullanıldığını bile bile fabrika için kredi göndermesi; yerel seçimlerde demokrat adayların veto edilmesi ,emekçilerin CHP'den beklemedikleri tavırlardı.

Soda'da Mücadele Sürüyor

Soda işçileri, uzun bir süredir tekelci patronlara karşı dişe diş bir mücadele sürdürüyorlar. Mersin'de kurulu bulunan Soda Sanayiinde işçiler asgari ücret düzeyinde çalışıyorlar ve teknik elemanların sendikaya üye olmamaları için soda patronları çeşitli baskılar uyguluyorlardı. Bu nedenlerden dolayı Soda işçileri, 1978 yılında ücret istemlerini reddeden işverene karşı greve gitmişlerdi. Bu arada işveren sürekli olarak sendikanın görüşme istemlerini geri çeviriyordu. Daha sonra, Bakanlar Kurulu Soda işçilerinin haklı grevlerini erteledi, erteleme süresi dolunca Soda grevi bir kez daha ertelendi. Ama Soda işçileri mücadeleyi bırakmayarak topyekün olarak haklı istemleri için mücadeleyi sürdürdüler.

Soda işçilerinin kararlılığı karşısında Türkiye'nin en iri kıyım tekellerinden olan Şişe ve Cam Tekeli gazetelere boy boy ilânlar vererek Soda Fabrikasında çalışan 900 işçi ve teknik elemanın işine son verdiğini ilân etti. Bu yetmiyormuş gibi, 300 jandarma komandosu fabrikayı sararak savaş durumuna geçtiler.

Cam - Şişe tekelinin amacı, artık Soda işçilerinin grevini ezmekti. Çünkü, soda işçileri sarsılmaz mücadeleleriyle işverenlere korku salmışlardı. Bunun için Soda işvereni öyle bir şekilde bu grevi ezmeliydi ki, Çukurova'da çalışan binlerce emekçiye ders olmalıydı. Bu yapıldı da, 900 işçi hiç bir yasal gerekçeye dayanılmadan sokağa atıldı. CHP hükümeti ise sustu ve işverenlerin yanında yer aldı.

Fakat Soda işçilerinin gerçek dostları onları en kötü günlerinde yalnız bırakmadılar. DİSK, DİSK'e bağlı sendikalar, demokratik örgütler, ilericiler, sosyalistler Soda işçilerinin mücadelesinde sonuna kadar varolacaklarını açıkladılar. Ve gazetemiz baskıya girdiğinde Mersin'de binlerce işçinin, emekçinin katılacağı yığınsal bir miting yapılacak.

Soda işçileri yenilmemiştir, şimdi onlar daha güçlüdür ve kazanacaklardır.

Gerçek OKU-OKUT

Gerçek sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İST.
Baskı: SONAKIN OFSET Baskı Tarihi: 2 Nisan 1979